DOMSTOLENS BESLUT (sjätte avdelningen)
den 14 juli 2005 *

I mål C-420/04 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 29 september 2004,

Georgios Gouvras, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bereldange (Luxemburg), företrädd av J.-N. Louis, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av J. Currall och L. Lozano Palacios, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet (referent) samt domarna J.-P. Puissochet och S. von Bahr,

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Georgios Gouvras har yrkat att domstolen skall upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 15 juli 2004 i de förenade målen T-180/02 och T-113/03, Gouvras mot kommissionen (REGP 2004, s. I-A-225 och II-987) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade förstainstansrätten Georgios Gouvras talan om ogiltigförklaring av dels Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 14 augusti 2001 att med retroaktiv verkan från den 1 november 2000 och för hela den period som Georgios Gouvras uppehöll annan tjänst i tjänstens intresse fastställa hans anställningsort till Aten och återkräva de belopp som utbetalats felaktigt med anledning av detta beslut (nedan kallat beslutet av den 14 augusti 2001), dels samma institutions beslut av den 30 april 2002 att begränsa den andel av hans lön som kunde överföras till Luxemburg till 35 procent under den tid han uppehöll annan tjänst.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 37 första stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) definieras uppehållande av annan tjänst i tjänstens intresse på följande sätt:

"Med uppehållande [av] annan tjänst avses en fast anställd tjänsteman som genom beslut av tillsättningsmyndigheten

a) i tjänstens intresse utsetts

— att tillfälligt tjänstgöra utanför sin institution,

..."

3 I artikel 38 i tjänsteföreskrifterna preciseras de regler som gäller för denna typ av uppehållande av annan tjänst enligt följande:

"För uppehållande av annan tjänst i tjänstens intresse skall följande regler gälla:

a) Beslutet om uppehållande av annan tjänst skall fattas av tillsättningsmyndigheten efter att ha hört tjänstemannen i fråga.

b) Varaktigheten skall bestämmas av tillsättningsmyndigheten.

c) Vid utgången av varje period på sex månader kan tjänstemannen i fråga begära att hans uppehållande av annan tjänst skall upphöra.

d) Tjänsteman som uppehåller annan tjänst ... enligt artikel 37 a första strecksatsen har rätt till en löneutjämning, om den totala ersättning från den tjänst som han uppehåller är lägre än den som följer av hans lönegrad och löneklass vid hans ordinarie institution; han skall också ha rätt till ersättning för alla extra kostnader som uppstår i samband med att han uppehåller annan tjänst.

...

f) Tjänsteman som uppehåller annan tjänst skall ha kvar sin tjänst och rättigheten att placeras i en högre löneklass och sin möjlighet till befordran.

g) När perioden för uppehållande av annan tjänst upphör skall tjänstemannen omedelbart återinträda på den tjänst som han tidigare innehaft."

4 I artikel 85 i tjänsteföreskrifterna regleras kravet på återbetalning av felaktigt utbetalda belopp enligt följande:

"Varje belopp som utbetalats felaktigt skall återbetalas om den person som mottagit beloppet varit medveten om den felaktiga utbetalningen eller om felet varit så uppenbart att han borde ha varit medveten om den felaktiga utbetalningen."

5 Vilken som anses vara anställningsorten under uppehållandet av annan tjänst har betydelse för tillämpningen av artiklarna 4, 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, i vilka rätten till utlandstillägg, bosättningsbidrag respektive dagtraktamenten regleras.

6 Artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

"1. Ett utlandstillägg motsvarande 16% av den totala grundlönen och av hushållstillägget och tillägget för underhållsberättigat barn skall beviljas följande:

a) tjänstemän

— som inte är och aldrig har varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten ligger, och

— som inte under den femårsperiod som löpt ut sex månader innan de tillträdde tjänsten varaktigt var bosatta eller utövade sin huvudsakliga yrkesverksamhet inom den statens territorium. Vid tillämpningen av denna bestämmelse skall de förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation inte beaktas.

b) Tjänstemän som är eller har varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten ligger, men som under 10 år innan de tillträdde tjänsten varaktigt var bosatta utanför den statens europeiska territorium av andra skäl än för att tjänstgöra i statlig tjänst eller i en internationell organisation."

7 I artikel 5 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"1. Ett bosättningsbidrag som motsvarar två månaders grundlön för en tjänsteman som har rätt till hushållstillägg och som motsvarar en månads grundlön för en tjänsteman som inte har rätt till hushållstillägg skall utbetalas till en fast anställd tjänsteman som uppfyller villkoren för att vara berättigad till utlandstillägg eller som kan styrka att han varit tvungen att byta bostadsort för att uppfylla villkoren i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna.

...

Bosättningsbidraget skall korrigeras med den koefficient som fastställts för tjänstemannens anställningsort.

2. Ett bosättningsbidrag som uppgår till samma belopp skall betalas ut till en tjänsteman som förflyttas till en ny anställningsort och därvid är tvungen att byta bostad för att uppfylla villkoren i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna.

3. ...

Bosättningsbidraget skall utbetalas mot uppvisande av handlingar som styrker att tjänstemannen, tillsammans med sin familj om han har rätt till hushållstillägg, har bosatt sig på anställningsorten.

4. En tjänsteman som har rätt till hushållstillägg men inte bosätter sig med sin familj på anställningsorten skall endast erhålla halva det bidrag som han annars skulle ha rätt till; den andra halvan skall utbetalas när hans familj bosätter sig på anställningsorten, förutsatt att den gör detta inom den tidsfrist som anges i artikel 9.3 [i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna].

Om detta inte sker och om tjänstemannen förflyttas till den ort där hans familj är bosatt, har han därigenom inte rätt till ett bosättningsbidrag.

..."

8 I artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"1. Om en tjänsteman kan styrka att han måste byta bosättningsort för att uppfylla kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna, har han under den period som anges i punkt 2 rätt till dagtraktamente ...

2. ...

I inget fall skall dagtraktamente beviljas efter den dag då den anställde flyttar för att uppfylla kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna.

..."

9 Artikel 17 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

"1. Utbetalningen till tjänstemannen skall ske på den ort och i det lands valuta där han tjänstgör.

2. Enligt villkoren i de regler som fastställs genom överenskommelse mellan gemenskapernas institutioner efter yttrande från kommittén för tjänsteföreskrifterna kan en tjänsteman göra följande:

a) Genom den institution där han tjänstgör, regelbundet få en del av sina löneförmånêr upp till ett högsta belopp motsvarande utlandstillägget överförd ...

b) Låta göra regelbundna överföringar utöver det högsta belopp som avses i början av punkt a, förutsatt att de är avsedda att täcka utgifter, framför allt för hans regelbundna förpliktelser utanför det land där hans institution har sitt säte eller utanför det land där han tjänstgör.

c) Få tillstånd att i väl grundade undantagsfall, utöver de ovan nämnda regelbundna överföringarna låta överföra belopp som han vill ha tillgängliga i de valutor som avses i a.

3. Överföringarna enligt punkt 2 skall göras till den växelkurs som anges i artikel 63 andra stycket i tjänsteföreskrifterna; den koefficient som motsvarar förhållandet mellan korrigeringskoefficienten som är fastställd för det land i vars valuta överföringarna genomförs och korrigeringskoefficienten som är fastställd för tjänstemannens anställningsland skall tillämpas på de överförda beloppen."

10 Artikel 1 i reglerna om fastställande av förfarandet vid överföring av en del av lönen för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade de gemensamma reglerna), som trädde i kraft den 1 januari 1980 och gällde från och med den 1 april 1979, har följande lydelse:

"Enligt artikel 17.2 a i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna kan tjänstemannen regelbundet på egen begäran och genom institutionens förmedling låta överföra en del av sin lön som inte får överstiga det belopp denne uppbär som utlandstillägg, med tillämpning av den korrigeringskoefficient som är tillämplig på tjänstemannens lön på anställningsorten."

11 I artikel 2 i de gemensamma reglerna föreskrivs följande:

"Enligt artikel 17.2 b i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna kan tjänstemannen dessutom regelbundet på egen begäran och genom institutionen låta överföra en del av sin lön

som överstiger det belopp som anges i artikel 1 i den mån dessa överföringar är avsedda att täcka utgifter som är en följd av regelbundna och styrkta förpliktelser utanför det land där han tjänstgör.

Utgifter som berättigar till sådana överföringar skall vara

— mot uppvisande av intyg från skola eller universitet, studiekostnader för barn som är berättigat till bidrag för ett underhållsberättigat barn ...

— ...

— mot uppvisande av en förvärvshandling och låneavtal, ersättning för ett hypotekslån som skall återbetalas ..."

12 Artikel 3 i de gemensamma reglerna har följande lydelse:

"Det samlade beloppet för regelbundna överföringar såsom de definieras i artikel [1] och 2 får inte överstiga 35 procent av den månatliga nettolönen."

13 Av artikel 5 i de gemensamma reglerna framgår följande:

"Enligt artikel 17.2 c i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna kan tillsättningsmyndigheten undantagsvis och i vederbörligen berättigade fall bevilja tjänstemannen tillstånd att genom institutionens förmedling föra ut de belopp som han önskar ha tillgängliga i en av de valutor som anges i artikel 17.2 a i nämnda bilaga. Tillståndet skall beviljas på grundval av en granskning av de anförda skälen."

14 Slutligen föreskrivs följande i artikel 6 fjärde stycket i de gemensamma reglerna:

"Institutionen skall regelbundet kontrollera att de förhållanden som har berättigat till tillståndet till överföring fortfarande är uppfyllda. Institutionen skall upphöra med överföringen om den konstaterar att dessa villkor inte längre är uppfyllda."

15 I kommissionens interna riktlinjer av den 30 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för de gemensamma reglerna, vilka offentliggjorts i *Administrativ information* nr 815 av den 11 augusti 1993, anges följande:

"1. Om de villkor som anges i artikel 2 i [de gemensamma] reglerna är uppfyllda kan en tjänsteman regelbundet låta överföra belopp som överstiger det högsta belopp som anges i artikel 1 i nämnda regler.

— Dessa överföringar skall vara avsedda att täcka de utgifter som avses i artikel 2 i [de gemensamma] reglerna.

— ...

3. Systemet med överföringar genom institutionens förmedling får endast användas i de fall då de utgifter som avses skall erläggas utanför det land där tjänstemannen tjänstgör och avser samma land som den valuta som skall överföras ..."

Bakgrund till tvisten

16 Bakgrunden till tvisten, sådan den framgår av den överklagade domen, har beskrivits i denna enligt följande:

"15 Sökanden provanställdes vid Europeiska gemenskapernas kommission den 1 juni 1982 och placerades i Luxemburg som handläggare i lönegrad A 6.

16 Han blev fast anställd genom beslut av den 25 februari 1983, med verkan från och med den 1 mars 1983. Han befordrades därefter till lönegrad A 5 år 1987, till lönegrad A 4 år 1991 och slutligen till lönegrad A 3 den 1 mars 1999, i egenskap av enhetschef.

17 Till följd av omorganisationen av alla tjänster inom kommissionen, utnämndes han den 1 oktober 1999 till chef för enheten Undersökning av folkhälsan, utveckling av politik och hälsa inom andra politikområden, vid avdelningen Folkhälsa vid generaldirektoratet (GD) för hälsa och konsumentskydd.

18 Enligt en överenskommelse mellan alla berörda parter sände hans GD den 6 oktober 2000 en begäran till kommissionens GD för personal och administration om att utlåna sökanden i syfte att denne skulle uppehålla annan tjänst i tjänstens intresse vid det grekiska hälsoministeriet, i enlighet med artikel 37 a första strecksatsen och artikel 38 i tjänsteföreskrifterna.

19 I detta syfte fick han genom beslut av den 27 oktober 2000 placering som personlig rådgivare hos direktören för avdelningen Folkhälsa vid kommissionens GD Hälsa och konsumentskydd. Detta beslut trädde i kraft den 1 november 2000.

20 Kommissionen utlånade därefter sökanden, i syfte att denne skulle uppehålla annan tjänst i tjänstens intresse, genom beslut av den 21 november 2000. Beslutet har följande lydelse:

"Artikel 1

Med tillämpning av artikel 37 a första strecksatsen och artikel 38 i tjänsteföreskrifterna beslutas att Georgios Gouvras (personalnummer 04295), tjänsteman i lönegrad A 3 vid generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd, skall utlånas för att i tjänstens intresse uppehålla annan tjänst vid grekiska hälsoministeriet.

Artikel 2

Georgios Gouvras skall uppehålla annan tjänst i tjänstens intresse från och med den 1 november 2000 till och med den 31 oktober 2001."

21 Med anledning av att sökandens uppehållande av annan tjänst var tillfälligt stannade hans familj kvar i Luxemburg, hans barn fortsatte sin studiegång där och hans maka, även hon tjänsteman vid Europeiska gemenskaperna, fortsatte sin tjänstgöring där.

22 Kommissionen fortsatte att betala ut sökandens lön i Luxemburg, inklusive utlandstillägget, korrigerat med koefficienten 100. Det är ostridigt att sökanden, under den tid han uppehöll annan tjänst, inte uppburit någon lön från den grekiska administrationen.

23 Genom elektronisk post av den 23 juli 2001 ansökte sökanden om utbetalning av de årliga schablonmässiga resekostnaderna för sig och sina barn, från hans anställningsort till hans ursprungsort.

24 Den 26 juli 2001 sände Martine Reicherts, direktör för avdelningen Administration och förvaltning av personal i Luxemburg och vid Ispra vid kommissionens GD för personal och administration, en skrivelse till Adrian Barnett, chefen för enheten Tjänsteföreskrifter vid avdelningen Rättigheter och skyldigheter; politik och sociala åtgärder vid samma GD, och begärde att han skulle lämna henne 'närmare upplysningar angående bedömningen av Georgios Gouvras anställningsort, eventuellt efter samråd med rättstjänsten och med hänsyn till ... rättspraxis på området ([förstainstansrättens] dom av den 28 februari 1996 i mål T-15/95, do Paço Quesado mot kommissionen [REGP 1996, s. I-A-57 och II-171], särskilt punkterna 26–30).'

25 I denna skrivelse påpekade Martine Reicherts följande:

"Eftersom den berördes anställningsort inte preciserades i beslutet om uppehållande av annan tjänst, har hennes avdelning haft problem i samband med utbetalningar och ersättningar till den berörde. Dessa problem har varit föremål för skriftväxling mellan [enheten Personal i Luxemburg vid avdelningen Administration och förvaltning av personal i Luxemburg och vid Ispra vid generaldirektoratet för personal och administration och enheten Förvaltning av individuella rättigheter vid avdelningen Rättigheter och skyldigheter; politik och sociala åtgärder vid samma generaldirektorat], och de har även tagits upp vid ett sammanträde i Bryssel, utan att det emellertid varit möjligt att komma fram till en slutlig lösning."

26 Till följd av Adrian Barnetts svar sände Martine Reicherts den 14 augusti 2001 följande skrivelse ... till sökanden:

"Med anledning av er begäran ... har enheten ... Personal i Luxemburg åter erhållit närmare upplysningar från enheten Tjänsteföreskrifter angående hur föreskrifterna skall tillämpas i er situation. Jag bifogar den skriftväxling som har ägt rum med anledning av detta.

Av detta svar som lämnades den 31 juli 2001 framgår följande:

— I enlighet med artikel 38 i tjänsteföreskrifterna har ni rätt att, mot uppvisande av styrkande handlingar, begära ersättning för alla extra kostnader som uppstår i samband med att ni uppehåller annan tjänst.

— Den lön som eventuellt utbetalas från det grekiska hälsoministeriet där ni uppehåller annan tjänst skall dras av från er lön.

— Eftersom ni uppehåller annan tjänst i Aten [Grekland] skall er anställningsort anses utgör denna stad med verkan från och med den 1 november 2000.

— På grund av detta har ni inte längre rätt till utlandstillägg från och med detta datum, och inte heller till ersättning för årliga resekostnader.

— Korrigeringskoefficienten för Grekland skall tillämpas på er lön.

— Er lön skall utbetalas till er i Grekland.

— ...

För att säkerställa kontinuitet i utbetalningen av er lön, kommer er lön för september [månad] 2001, enligt vad ni har rätt till enligt ovan, att utbetalas till ert bankkonto i Luxemburg. Lönekontoret kommer i början av september månad 2001 att informera er om det exakta belopp som kommer att dras av från era framtida löner och står till ert förfogande för att närmare bestämma hur återbetalningen skall ske. I nuläget kan det totala belopp som skall återbetalas beräknas till ungefär 31 000 euro med undantag för återbetalningen av de årliga resekostnaderna.'

27 Sökanden fick del av denna skrivelse genom fax av den 11 september 2001 och besvarade den genom en detaljerad skrivelse av den 14 september 2001, i vilken han begärde omprövning av detta beslut samt vissa ytterligare upplysningar. I denna skrivelse tog sökanden även upp de problem han haft att erhålla klara besked om vilka villkor som gällde medan han uppehöll annan tjänst och nämnde de olika personer som han rådfrågat i detta avseende, nämligen J. Lavaud från enheten Utstationerade tjänstemän och nationella experter vid avdelningen Personalpolitik vid kommissionens GD för personal och administration, Perez-Silvan från enheten Förvaltning av individuella rättigheter vid avdelningen Rättigheter och skyldigheter; politik och sociala åtgärder vid samma GD och D. Janssens, chef för enheten Personal, budget och andra resurser vid avdelningen Allmänna frågor vid det GD där sökanden är anställd. Sökanden tillade att han inte, sedan sin avresa, mottagit någon skrivelse från kommissionen angående de villkor som gällde medan han uppehöll annan tjänst, med upplysningar om att han själv skulle stå den ekonomiska risk det innebar att uppehålla annan tjänst och om att felaktigt utbetalade belopp eventuellt kunde komma att återkrävas.

28 Martine Reicherts besvarade denna skrivelse genom skrivelse av den 2 oktober 2001 (nedan kallad beslutet av den 2 oktober 2001), genom vilken hon gav sökanden tillfälle att, om han så önskade, bestrida det beslut genom vilket hans nya ekonomiska rättigheter fastställts genom att inge ett klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

29 Den 10 oktober 2001 sände F. Augendre, från enheten Personal i Luxemburg vid avdelningen Administration och förvaltning av personal i Luxemburg och vid Ispra vid kommissionens GD för personal och administration, en skrivelse till sökanden och informerade denne om att den korrigerade beräkningen av hans lön under den period han uppehåller annan tjänst, till följd av beslutet av den 14 augusti 2001, med tillämpning av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna medförde ett avdrag på 1 342,30 euro avseende november månad 2001 och 1 342,16 euro avseende månaderna december 2001 – november 2003, således totalt 24 månatliga avdrag.

30 Den 22 oktober 2001 lämnade sökanden in ett klagomål till tillsättningsmyndigheten och yrkade ogiltigförklaring av de beslut som fattats den 14 augusti 2001 och den 2 oktober 2001, samt av alla lönebesked genom vilka det första av dessa beslut genomfördes.

31 Sökanden underrättades genom elektronisk post av den 31 oktober 2001 om det beslut som fattats av David Byrne, kommissionsledamot med ansvar för frågor om hälsa och konsumentskydd, att hemkalla honom till Luxemburg samma dag på grund av de utmaningar kommissionen stod inför med avseende på bioterrorism.

32 Genom beslut av den 11 december 2001, med verkan från den 1 november 2001, avbröt kommissionen sökandens uppehållande av annan tjänst i tjänstens intresse vid det grekiska hälsoministeriet och 'återanställde' honom i egenskap av personlig rådgivare till direktören för avdelningen Folkhälsa vid GD för hälsa och konsumentskydd. Detta beslut ogiltigförklarades och ersattes med kommissionens beslut av den 6 februari 2002, genom vilket sökanden 'återinträdde' i sin tjänst som personlig rådgivare till samma direktör.

33 Tillsättningsmyndigheten avslog sökandens klagomål genom beslut av den 22 februari 2002, vilket delgavs sökanden den 1 mars 2002.

34 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 juni 2002 väckte sökanden talan mot beslutet av den 14 augusti 2001 (mål T-180/02).

35 Till följd av kommissionens beslut att fastställa Aten som hans anställningsort ingav sökanden den 28 januari 2002 en ansökan om överföring av den del av hans lön som var nödvändig för att täcka de regelbundna och styrkta utgifter

han påstod sig ha i Luxemburg, hans ordinarie anställningsort och huvudsakliga hemvist.

36 Den 8 mars 2002 framställde sökanden en andra begäran och yrkade att han skulle beviljas bosättningsbidrag och dagtraktamente i enlighet med artiklarna 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, med anledning av hans inträdanden i tjänst den 1 november 2000 i Aten respektive den 1 november 2001 i Luxemburg.

37 Genom beslut av den 30 april 2002 (nedan kallade besluten av den 30 april 2002) biföll administrationen hans begäran om överföring enligt artikel 17.2 c i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna av en del av hans nettolön från Grekland till Luxemburg för perioden november 2000–oktober 2001, dock begränsat till 35 procent av nämnda lön, och informerade sökanden om att hans ansökan om bosättningsbidrag och dagtraktamente avslagits."

Talan vid förstainstansrätten och den överklagade domen

17 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 juni 2002 väckte Georgios Gouvras talan mot beslutet av den 14 augusti 2001 (mål T-180/02). Kommissionen yrkade att talan skulle ogillas.

18 Sökanden väckte även talan mot besluten av den 30 april 2002 (mål T-113/03). Kommissionen yrkade att även denna talan skulle ogillas.

19 Sökanden åberopade tre grunder till stöd för sin talan mot beslutet av den 14 augusti 2001.

20 Sökanden gjorde genom sin första grund gällande att kommissionen hade åsidosatt artikel 37 första stycket a första strecksatsen och artikel 38 a i tjänsteföreskrifterna, eftersom den dels underlåtit att iaktta skyldigheten att höra honom innan beslutet om uppehållande av annan tjänst fattades, dels fastställt hans anställningsort till Aten med retroaktiv verkan.

21 Förstainstansrätten fann i detta avseende, i punkterna 70–86 i den överklagade domen, dels att administrationen hade rätt att förvänta sig att sökanden, med tanke på hans lönegrad, hade stor kännedom om de administrativa förfarandena och förfarandena enligt tjänsteföreskrifterna, dels att en tjänstemans anställningsort i princip är belägen där han utövar sin tjänst och att kommissionen, genom att låna ut sökanden till det grekiska hälsoministeriet, implicit fastställt hans anställningsort till Aten.

22 Förstainstansrätten fastslog således, i punkt 87 i den överklagade domen, att kommissionen haft fog för att fastställa sökandens anställningsort till Aten och den underkände därför den första grund som sökanden åberopat till stöd för sin talan i mål T-180/02.

23 Sökanden gjorde genom sin andra grund gällande att kommissionen hade åsidosatt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna och fattat ett godtyckligt beslut utan att iaktta principerna om skydd för berättigade förväntningar och omsorgsplikt, genom att den inte inom rimlig tid lämnat honom tillförlitliga uppgifter som gjort det möjligt för honom att undersöka om han, med tanke på sina ekonomiska åtaganden, kunde acceptera att uppehålla en tjänst i Aten till en väsenligt lägre lön, till följd av att den korrigeringskoefficient som gäller för Grekland skulle tillämpas och till följd av att hans utlandstillägg skulle dras in.

24 Förstainstansrätten erinrade i detta avseende, i punkt 102 i den överklagade domen, om att återkrav av felaktigt utbetalda belopp, enligt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna, förutsätter dels att utbetalningen skett felaktigt, dels att den person som mottagit beloppet varit medveten om detta eller att felet varit så uppenbart att han borde ha varit medveten om det.

25 För det första, vad beträffar sökandens kännedom om att det skett en felaktig utbetalning med anledning av att hans anställningsort skulle ha fastställts till Aten, fann förstainstansrätten, i punkt 108 i den överklagade domen, att Georgios Gouvras felaktigt mottagit de belopp som utbetalats till honom på grund av att hans anställningsort fastställts till Luxemburg.

26 Förstainstansrätten påpekade emellertid, i punkt 109 i den överklagade domen, att dessa belopp endast kunde blir föremål för återkrav om administrationens misstag varit så uppenbart att sökanden inte kunnat undgå att vara medveten om det. Förstainstansrätten uttalade, i punkt 111 i samma dom, att även om det var riktigt att kommissionen inte hade varit tydlig och det hade dröjt flera månader innan den fattat beslut med avseende på Georgios Gouvras rättigheter, bland annat vad beträffar utlandstillägget, kunde det konstateras att en normalt aktsam tjänsteman, med sökandens erfarenhet och lönegrad, inte kunde vara omedveten om att utbetalningen av detta tillägg är knutet till en bosättning utanför hemlandet i den mening som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

27 Förstainstansrätten fastslog för det andra, vad beträffar den påstått godtyckliga karaktären av beslutet av den 14 augusti 2001, i punkterna 117–119 i den överklagade domen, att denna invändning skulle underkännas, eftersom det inte tydligt framgick vilken skyldighet som åsidosatts.

28 Förstainstansrätten ansåg för det tredje, vad beträffar kommissionens underlåtenhet att iaktta omsorgsskyldigheten, i punkterna 120–125 i den överklagade domen, att kommissionen inte åsidosatt en sådan skyldighet, eftersom sökanden medgett att han informerats om hur hans uppehållande av annan tjänst i tjänstens intresse skulle påverka hans administrativa ställning.

29 Förstainstansrätten fastslog för det fjärde, vad beträffar åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, i punkterna 126–133 i nämnda dom, att detta argument skulle underkännas, bland annat på grund av att kommissionen inte gett sökanden några precisa försäkringar angående villkoren för hans uppehållande av annan tjänst.

30 Talan vann således inte bifall på den andra grund som sökanden gjort gällande till stöd för sin talan i mål T-180/02.

31 Sökanden gjorde genom sin tredje grund gällande att artiklarna 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna åsidosatts, eftersom kommissionen nekat honom rätten till såväl bosättningsbidrag som dagtraktamente.

32 Förstainstansrätten fann i detta avseende, i punkterna 142–144 i den överklagade domen, att kommissionen inte genom sitt beslut av den 14 augusti 2001 nekat sökanden dessa tillägg. Förstainstansrätten fann därför att talan inte kunde vinna bifall på den grunden.

33 Följaktligen ogillades Georgios Gouvras talan mot nämnda beslut i dess helhet.

34 Vad beträffar hans talan i mål T-113/03, mot besluten av den 30 april 2002, gjorde Georgios Gouvras gällande två grunder till stöd för beslutens rättsstridighet.

35 Han gjorde genom sin första grund gällande att artiklarna 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna hade åsidosatts, eftersom han under sin tjänstgöringstid i Aten nekats rätt till bosättningsbidrag och dagtraktamente, och även nekats rätt till bosättningsbidrag när han återgick till sin tjänst i Luxemburg.

36 Förstainstansrätten fastslog för det första, vad beträffar sökandens rätt till bosättningsbidrag med anledning av uppehållande av annan tjänst i Aten, i punkterna 156–159 i den överklagade domen, att sökanden haft fog för att begära ogiltigförklaring av beslutet av den 30 april 2002 genom vilket han nekats rätt till bosättningsbidrag.

37 Förstainstansrätten ansåg för det andra, vad beträffar sökandens rätt till bosättningsbidrag vid sin återkomst till Luxemburg, i punkterna 160 och 161 i den överklagade domen, att kommissionen haft fog för att med tillämpning av artikel 5.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna inte bevilja detta bidrag.

38 Förstainstansrätten fastslog för det tredje, vad beträffar dagtraktamentet, i punkterna 162–166 i den överklagade domen, att kommissionen haft fog för att neka sökanden denna förmån, eftersom traktamentet i annat fall skulle ha utbetalats i strid med ändamålet med artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Varken hans bostad i Aten eller hans bostad i Luxemburg kunde nämligen anses vara tillfällig.

39 Förstainstansrätten ansåg således att talan delvis skulle vinna bifall på den första grund som åberopats av sökanden till stöd för hans talan i mål T-113/03, eftersom kommissionen felaktigt nekat honom bosättningsbidrag när han tillträdde sin anställning i Aten.

40 Sökanden gjorde genom sin andra grund gällande att kommissionen hade åsidosatt artikel 38 d i tjänsteföreskrifterna och artikel 17 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna genom att begränsa den andel av hans lön som han hade rätt att överföra utanför den medlemsstat där han tjänstgjorde till 35 procent.

41 Förstainstansrätten fann i detta avseende, i punkterna 194–211 i den överklagade domen, att kommissionen tillämpat artikel 38 d i tjänsteföreskrifterna på ett korrekt sätt, eftersom sökanden faktiskt under den tid han uppehöll annan tjänst i Aten uppbar en lön som motsvarade samma lönegrad och samma löneklass som han var placerad i vid sin ursprungsinstitution. Denna bestämmelse innebär nämligen inte alls att den berörde under sin tjänstgöring i Aten hade rätt att uppbära den totala lön som utbetalats till honom i Luxemburg. Förstainstansrätten fastslog även att begränsningen av sökandens rätt att överföra nettolönen till 35 procent av denna inte är oproportionerlig, eftersom sökanden inte styrkt att han hade särskilda utgifter av sådan art att administrationen skulle ha tillåtit överföring av en högre procentsats.

42 Under dessa förhållanden fann förstainstansrätten att talan inte kunde vinna bifall på den andra grund som Georgios Gouvras åberopat till stöd för sin talan i mål T-113/03.

43 Förstainstansrätten ogiltigförklarade således beslutet av den 30 april 2002, genom vilket sökanden nekades bosättningsbidrag med anledning av uppehållande av annan tjänst i Aten, men ogillade talan i mål T-113/03 i övrigt.

Överklagandet

Parternas yrkanden

44 I sitt överklagande har Georgios Gouvras yrkat att domstolen skall

— i första hand upphäva den överklagade domen, i den del förstainstansrätten ogillat talan med avseende på klagandens yrkanden

— i mål T-180/02, om ogiltigförklaring av beslutet av den 14 augusti 2001, och

— i mål T-113/03, om ogiltigförklaring av beslutet av den 30 april 2002, genom vilket den andel av hans lön som kunde överföras till Luxemburg under den period han uppehöll annan tjänst begränsades till 35 procent, och

— därefter ta upp målet till ny prövning och därvid tillåta klaganden att justera sina grunder och yrkanden,

— i andra hand, ogiltigförklara beslutet av den 14 augusti 2001 i dess helhet och beslutet av den 30 april 2002 i den del det medförde att den andel av hans lön som kunde överföras till Luxemburg, hans ordinarie anställningsort, begränsades till 35 procent,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

45 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— avvisa överklagandet eller, i vart fall, ogilla det,

— förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Bedömning av överklagandet

46 Domstolen erinrar inledningsvis om att den enligt artikel 119 i rättegångsreglerna, om det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning, eller om överklagandet är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt, med referentens rapport som underlag och efter att ha hört generaladvokaten, kan avvisa eller ogilla överklagandet genom motiverat beslut.

De grunder som rör beslutet av den 14 augusti 2001

Den första grunden

47 Klaganden har genom sin första grund gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom den inte kontrollerade huruvida kommissionen faktiskt hade informerat honom, innan den fattade beslut om att han skulle uppehålla annan tjänst i tjänstens intresse, om alla de följder detta skulle få inte bara för hans administrativa ställning, utan även med avseende på ekonomin,

särskilt vad gäller rätten till utlandstillägg, ersättning för årliga resekostnader och det förhållandet att korrigeringskoefficienten för Grekland skulle tillämpas på hans lön. Under dessa förhållanden hade han inte möjlighet att tillvarata sina intressen och att, inom sex månader, begära att hans uppehållande av annan tjänst skulle upphöra. Georgios Gouvras anser därför att artikel 37 första stycket a första strecksatsen och artikel 38 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.

48 Domstolen erinrar om att ett överklagande, enligt artikel 225.1 EG och artikel 58 första stycket i EG-stadgan för domstolen, skall vara begränsat till rättsfrågor och grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel vid förstainstansrätten som kränker klagandens intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten (se bland annat dom av den 16 mars 2000 i mål C-284/98 P, parlamentet mot Bieber, REG 2000, s. I-1527, punkt 30, och beslut av den 10 maj 2001 i mål C-345/00 P, FNAB m.fl. mot rådet, REG 2001, s. I-3811, punkt 28).

49 Det framgår dessutom av fast rättspraxis att förstainstansrätten ensam är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, och ensam är behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Bedömningen av de faktiska omständigheterna utgör, med undantag för då förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, inte en sådan rättsfråga som är underställd domstolens kontroll (se dom av den 2 mars 1994 i mål C-53/92 P, Hilti mot kommissionen, REG 1994, s. I-667, punkt 42, och av den 21 juni 2001 i de förenade målen C-280/99 P–C-282/99 P, Moccia Irme m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. I-4717, punkt 78).

50 Det är således endast i det fall då klaganden gör gällande att det av handlingarna i målet framgår att förstainstansrätten har fastställt omständigheter som är materiellt

oriktiga, eller att förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, som de anmärkningar som avser fastställandet av omständigheterna eller bedömningen av dessa omständigheter av denna domstol kan tas upp till prövning.

51 I förevarande fall konstaterar domstolen emellertid att Georgios Gouvras, genom sin första grund, vill att domstolen skall pröva den bedömning av de faktiska omständigheterna som gjordes av förstainstansrätten, enligt vilken klaganden hade beretts tillfälle att yttra sig och getts tillräcklig information innan beslutet om uppehållande av annan tjänst fattades. Georgios Gouvras har, för övrigt, inte gjort gällande att bevisningen missuppfattades av förstainstansrätten.

52 Det är således uppenbart att talan inte kan prövas på denna grund.

Den andra grunden

53 Georgios Gouvras har genom sin andra grund gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att administrationen begick ett misstag när den lade till utlandstillägget och tillämpade korrigeringskoefficienten för Luxemburg vid upprättandet av lönebeskeden för perioden från den 1 november 2000 till den 14 augusti 2001.

54 Klaganden har dessutom gjort gällande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten, genom att fastställa att han var medveten om att utbetalningarna skedde felaktigt eller att felet var så uppenbart att han inte kunde undgå att vara medveten om det. Han har gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt ansett att en normalt aktsam tjänsteman med sökandens erfarenhet och lönegrad inte kunde vara omedveten om att de omtvistade utbetalningarna var felaktiga.

55 Under dessa förhållanden har klaganden överklagat förstainstansrättens rättsliga kvalificering av de faktiska omständigheterna och således underställt domstolen en rättsfråga för prövning.

56 Av detta följer att den andra grund som åberopats till stöd för överklagandet skall tas upp till sakprövning.

Bedömning av de två delgrunderna

57 Vad beträffar frågan huruvida löneutbetalningen varit felaktig finner domstolen att förstainstansrätten haft fog för att, i punkterna 104–108 i den överklagade domen, fastställa att principen om bibehållande av tjänstemannens totala lön inte kan medföra att administrationen skall bevilja denne tillägg och förmåner som han inte har rätt till. Eftersom sökandens anställningsort borde ha fastställts till Aten har han följaktligen felaktigt uppburit de belopp som utbetalats av administrationen på grund av att hans anställningsort varit fastställd till Luxemburg.

58 Vad beträffar frågan huruvida mottagaren varit medveten om att utbetalningen var felaktig, har förstainstansrätten även haft fog för att, i punkterna 109–116 i den överklagade domen, fastställa att det var rätt av kommissionen att inleda förfarandet avseende återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

59 Som förstainstansrätten påpekade i punkt 111 i den överklagade domen kan det, även om det är riktigt att kommissionen inte varit tydlig och dröjt flera månader med att fatta beslut med avseende på klagandens rättigheter, konstateras att en normalt aktsam tjänsteman med klagandens erfarenhet och lönegrad inte kunde vara omedveten om att utbetalningen av utlandstillägget är knutet till en bosättning utanför hemlandet i den mening som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

60 Slutligen kan tjänsteföreskrifterna, såsom förstainstansrätten fastställt i punkt 115 i den överklagade domen och i motsats till vad klaganden gjort gällande, inte utgöra stöd för klagandens uppfattning att han hade rätt att bibehålla Luxemburg som anställningsort och att behålla alla tillägg han uppbar där. Dels innehåller inte tjänsteföreskrifterna några uttryckliga bestämmelser om fastställelse av tjänstemannens anställningsort under det att han uppehåller annan tjänst, dels knyter den uttryckligen utbetalningen av de berörda tilläggen till vissa villkor.

61 Förstainstansrätten har således haft fog för att anse att det var rätt av kommissionen att inleda förfarandet avseende återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

62 Det är således uppenbart att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden.

Den enda grunden avseende beslutet av den 30 april 2002

63 Klaganden har genom denna enda grund gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte anse att beslutet av den 30 april 2002 innebar att artikel 38 d i tjänsteföreskrifterna åsidosattes, trots att beslutet innebar att den andel av hans lön som kunde överföras till Luxemburg under den period då han uppehöll annan tjänst begränsades till 35 procent.

64 Klaganden har i sitt överklagande endast påpekat att hans ansökan inte haft till syfte att ställa honom i ett bättre ekonomiskt läge än det som tillkom honom under det att han uppehöll annan tjänst, utan avsikten var endast att undvika att uppehållandet av annan tjänst skulle medföra en väsentlig ekonomisk skada. Han har emellertid inte anfört något argument till stöd för denna uppfattning.

65 Domstolen påpekar att det i detta avseende framgår av artikel 225 EG, artikel 58 första stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 112.1 c i domstolens rättegångsregler att det klart skall anges i ett överklagande på vilka punkter den dom som det yrkas upphävning av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande (se bland annat dom av den 4 juli 2000 i mål C-352/98 P, Bergaderm och Goupil mot kommissionen, REG 2000, s. I-5291, punkt 34, av den 8 januari 2002 i mål C-248/99 P, Frankrike mot Monsanto och kommissionen, REG 2002, s. I-1, punkt 68, och beslut av den 11 november 2003 i mål C-488/01 P, Martinez mot parlamentet, REG 2003, s. I-13355, punkt 40).

66 I förevarande fall kan det konstateras att det inte anges i överklagandet på vilket sätt det skäl som förstainstansrätten grundar sitt avgörande på, i punkt 210 i den

överklagade domen, är felaktigt. Den enda grund som gjorts gällande mot beslutet av den 30 april 2002 skall därför avvisas.

67 Även om ansökan hade kunnat tas upp till sakprövning skulle den ha ogillats på grund av att den artikel som åberopats i förevarande fall inte är tillämplig, eftersom det förhållandet att förmåner enligt tjänsteföreskrifterna inte utbetalats inte omfattas av begreppet kostnader.

Rättegångskostnader

68 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 70 i dessa regler skall institutionerna bära sina kostnader i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda. Enligt artikel 122 andra stycket i dessa regler skall artikel 70 dock inte tillämpas i mål där en tjänsteman eller annan institutionsanställd har överklagat. Eftersom klaganden har tappat målet, skall han förpliktas att ersätta kostnaderna.

På dessa grunder fattar domstolen (sjätte avdelningen) följande beslut:

1) Överklagandet ogillas.

2) Georgios Gouvras skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter